

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ 6
Тернопільської області
Опис. 1
Справа 234
P-3567

Архів з бідою
Горьківсько-Тернопільська округа ОУН

ПАПКА

ДЛЯ 234

паперів

ЗУР.У., кореспонденція видана "Гдед і Гем"
Грошурка, США і інші документи від Терапістично-медично-санітарної і гелом більшовицької комісії в Україні
(Про вибори до Верховної Ради УСРР 09 січня 1944 року по Терапістичній області) (Бережень, 1944р.)

_____ 20 _____ р.

Ураїні гати: Бережень 1944р.
Кілівський документи: 1
Кілівський аркушів: 12
Зберігати; поспішно

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ 6
Тернопільської області
P-3567 Опис. 1 Справа 234

Л. 1

СТАЛІНСЬКІ ДЕПУТАТИ
ВІД ТЕРНОПІЛЬЩИНИ

Боля народам! Боля людям!

ДО ВІДОМА ГРОМАДЯНАМ ТЕРНОПІЛЬЩИНИ !

Ставінові депутати від Тернопільщини —
ставленніми і члені більшовицької кліні
в Україні.

/Про вибори до Верховної Ради УСРР 9 лютого
1947 р. по Тернопільській області/.

Б е р е з е н ь

1 9 4 7

СТАЛІНСЬКІ ДЕПУТАТИ ВІД ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ
СТАВЛЕННЯ І ЧЛЕНИ БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ ПАРТІЇ
В УКРАЇНІ.

Дня 9 жовтня 1947 р. більшовики погнали до
"виборчих уря" громадян Тернопільщини і приму-
шували їх голосувати на т. зв. кандидатів в де-
путати до т. зв. Верховної Ради УРСР. Цього
дня відбулися т. зв. вибори в Тернопільщині.

Що ж вони — ці "обранці народу"?
Від Тернопільської області більшовики при-
значили в депутати "п'ятнадцять чоловік". З
поміж них є дванадцять чоловік партійними ч-
ленами більшовицької партії ВКПб, а трьох чо-
ловік — це т. зв. безпартійні.

Родом з Тернопільщини є п'ять чоловік, а
десять чоловік це ті, яких насилали більшовики
на керівну роботу в Тернопільщині, з других
областей.

Приглянемося наперед "нашим" тернопільцям,
"нашим землякам", що мали б заступати інтере-
си нашої області.

Ось вони!

ЯГОДА В. П. — родом з села Турківче Скала-По-
дільського району. За Польщі більшовицький а-
гент-бандит, суцільний за бандитизм полякми
до отрати і помилування на довічне ув'язнення.
В 1939 р. часе більшовицької окупації Терно-
пільщини член сільського комітету і голова
сілради в Турківці. В 1940 р. захвоєв вислуж-
ивство більшовикам, за свою рабську роботу і
протинародну боротьбу, назначений більшовика-
ми в депутати Верховної Ради УРСР, і на поса-
ду заступника голови Скала-Подільського райви-
конкому. Часе відступу більшовиків в 1941 ро-
ці, "наш депутат" повівся з більшовиками на

Схід, боячись, щоб народ не розквітався з ним. В час німецько-більшевицької війни цей більшевицький козак виступив за своїми хазяями по цілому СССР, а по хазяї самі були в скрутному положенні, то і часами доводилось йому підкачувати їм полдерті сапоги, що недві держались на їх доблесних ногах. По повероті з блуманщини, значки його висулужницькості, більшевицьки деручки йому продовжати свою антинародну роботу - став він головою виконкому у Золотниківському районі. Тут продовжує він дальше свою роботу. Знають його добре селяни Спада-Подільського району, не гірше пізнали його громадяни Золотниківського. Часто можна його зустріти на шляху до віддалених сіл і в селах району, як він "дружно" веде розмови і "напохагиває" виконує роботу... в оточенні кивд-ветів.

За це з більшевицьки назначили його знову в "депутати" по Ізівській окрузі.

ЛЕСАК І.Б. - родом з Бордівського району, голова сталінського колгоспу ім. Друкова. В 1939 р. більшевицьким міліціонер і конюшим в селі Королівка Бордівського району. Скоро своїм зрадничтвом дослужився підпечення. В 1940 р. більшевицьки назначили його головою сільради з цього ж селі. В 1941 році втік разом з більшевицьками на Схід, а в 1946 р. вернувся до свого села, де його більшевицьки назначили головою колгоспу ім. Друкова. На цьому посту Сандитська удача "нашого" землячка таки здорово, по-сталінськи, розмахнула об. Не один селянин Королівки проклинає його сьогодні за зруйноване хазяйство, яку загиблих синів і дочок, не одна селянка і плаче за своїм чоловіком, засланим на Сибір ще в нахти, не один колгоспник села Королівки бачить, як на його труді, на його кривавим поті наживається колгоспний голова і його більшевицькі спікуни. Але... за це, тов. Лесак більшевицьки прийняв в свою партію в 1946 р. та ще й призначили в "депутати" по

Ворнівецький округ.

ГРИНЧИШНА Е.П. — родом з села Коронця Бучацького району. Вона в 1939 році пішла в найми до більшовиків. Допомогала всіми способами організувати в селі Коронець сталінський колгосп. Про це добре пам'ятають селяни і колгоспники села Коронець. Та недовго довелося їй "радянській жінці" втішатися більшовицями. В 1941 році, дякуючись відплати від громадян Коронця, повійалась за своїми добродіями в світ за очі. Та не повезло. Гринчишину схопили німці біля Емеринки, але її повезло тепер... втекла, таки до свого села... та тут не було де ховатись. Хіба ж могли її заховати селяни?, які знали хто вона. Тому німці зловили її знова і вивезли в Німеччину, звідкіль вона втекла. Навчена досвідом, не показувалась в своєму селі, а знайшла собі притулок серед більшовицьких недовбитків в околиці. В них заробляла чим могла і за це, коли прибули "визволителі" в 1944 р., її назначено головою сілради в Коронці. Тут вона здорово розмахнулася, а про її подвиги знають громадяни Коронця і не один більшовицький "работоріп", про її подвиги знає і її чорна душа. За це ж понали вона на районну роботу — старшого інспектора районного відділу соцзабезпечення і за це ж призначили її більшовики в "депутати" УРСР по Бучацькій округі.

ГУМЕННА Г.О. — родом з села Суходія Гусятинського району. Ця "радянська жінка" теж допомагала чим могла більшовицьким "визволителям" — словом і ділом. В 1940 р. брала участь в організуванні колгоспу в своєму селі, була ланковою і взагалі "работала". По приході більшовиків в 1944 р. Гуменна продовжає свою роботу.. За це більшовики назначили її в "депутати" до Верховної Ради по Копичинецькій округі.

САЛЕННИЙ Н.Д. — родом з Тернополя, директор середньої школи. Його більшовики призначили в "депутати" як представника української інтелігенції в "український парламент" від Тернопільської округи.

Тепер приглянемося тим, які нас "визволяли і визволяють", "передовим депутатам", які хазяїнуватимуть в Тернопільщині. Часто обласна більшовицька газета "Вільне життя" поміщала їхні понури і жирні пими. Громадяни Тернопільщини, оглядаючи їх, нерас запитували: "Чи зе за морда? — Все здорово обілись нашого хліба".

Тому познайомимось з ними.

Послухаймо:

На чолі цієї "славної десятки" стоить знаменитий зрадник українського народу, сталінський вислужник і підлизень

МАНУІЛЬСЬКИЙ Д.З. — родом з Кам'янець-Подільської області, казуть Попенко, один з старих членів більшовицької кліки, член ЦК ВКПБ і сталінський міністр в більшовицькій колонії — УКОР. Він родом з України, але так обіріс російсько-більшовицьким м'ясом і жиром, що нічого вже не осталося в ньому українського. Не, за словами Шевченка, типовий "землячок з цинковими гувиками" і "кокاردом на лобі", це сьогоднішня "грязь Москви" в Україні. За це волико був він секретарем російсько-більшовицької імперіялістичної шпигунської організації — комінтерну. На його совісті не один український національний діяч, а навіть не один чесний український комуніст, що хотів добра своєму народові. Цей сталінський шпигун промовував владу Сталінові в СРСР і його висланникам в Україні. Не одна сотня противників Сталіна пішла за його вказівками у "штаб Духоніна". За це дослужився він у Сталіна і його банди найвищих партійних постів, — поста міністра, звання сталінського вченого, доктора історичних і других наук, орденів і др. Бував вже кілька разів "депутатом до всякої Верховної Ради. Сьогодні дістав доручення "репрезентувати український народ закордоном", де оплігавляв український народ своїми "аргументами".

Його ж призначено "депутатом" від Кам'янецької округи. Нічого собі "депутат до парламенту" українського народу.

Ладі слідує "п'ятворка" обласних тузів -
вождят:

ГРЕЙКО Г.З. — родом хтось з Криворіччини. Ста-
лінський генерал, голова виконкому Тернопіль-
ської обласної ради, член партії з 1939 р., де-
путат Верховної Ради УРСР в 1937 р., завідую-
чий Николаївського обласвідділу в 1937 р., го-
лова Волинського обласвиконкому в 1941 р., ста-
лінський орденансонець і пречая, пречая... По-
го призначено депутатом по Підгазцькій округі.

Чи знайомий він виборцям Підгазцької округи? Не можна цього заперечити, так! Знайомий!
і не тільки в Підгазччині, але і по цілій об-
ласті, ба і по других областях. Не одну тонну
збіжжя видавав він з українського селянства
своєю наполегливістю. Не одну робітничу сім'ю
довів до голоду своїми темпами, не один інте-
лігент і службовець тямить його "укази" про
працю для партії і Сталіна. А з своїми "ви-
борцями" він також познайомився. Приїжджав
він балотуватись та тільки не сам, але в то-
варстві таких поважного "вельчества" "доблес-
них чекістів". Навіть сказав промову, "обіцяю-
чи багато", а не більше ніякучи і не чим будь
як... Скорієм.

За ді і "заслуги" і "вибрали" його.

ВУЛИГА А.О. — це не більш популярний і заслуже-
ний "народний оберонець". Це сталінський гене-
рал-чекіст, начальник має по Тернопільській об-
ласті — обласний обернат. Свою бандитеську про-
фесію він розпочав ще в молодості, а до сьогодні
вже таки дійшов до високої досконалості. Ко-
лись ще в 1918-20 рр. спеціалізувався в боротьбі
з українським визвольним рухом на Подляшчині,
потому продовжував свою роботу в пограничських
ах до 1941 р. Не покидав її і в час війни, а те-
пер веде цю "народну роботу" в Тернопільщині.
За цю кризисну роботу дослужився орденів і зван-
ня генерала. Його народ добре знає і не забуде,
бо кров пролита ним, знижені хаявництва на Под-
ляшчині, Тернопільщині і других областях, зас-
лані сотки тисяч людей на заслання і в шахти —

не забуватися. Хіба ж про це можна забути? Не забувати про це громадяни Тернопільщини, не забувати про це і виборці Залозцієвської округи, де він балотувався. Він теж приїжджав до Залозця, але на мітинг, щоб зустрічати цього "народного депутата", треба було нагачити людей силор. Не хотіли йти знайомитися з своїм "обранцем", бо... же й так його добре знають. Але і цього "вибрали".

Орац І.Г. - родом з Чернагівщини. Заступник голови виконкому Тернопільської області, член більшовицької партії від 1929 р., полковник а можливо й генерал більшовицької армії. Цей "депутат" нічим не кращий від попередніх. Яке собі в Тернополі і "нашмає" на плави, на темпи, на цвіт і кров і на майно громадян Тернопільщини. Від цієї "роботи" громадяни Тернопільщини починають голодувати, а то й голодувати; але від цієї ж "роботи" зростає грабів виконання сталінської грабежі, зростає заслуга Івана Григоровича перед партією, чи то народом? Зростає непомітно, але наполегливо черевце і плаття Івана Григоровича. Ясно, що ані Іван Григорович, ані його рідня не голодують і не хочуть одверті, а живуть собі "мирно і зажиточно". Знають його громадяни Тернопільщини ще від 1929 року. В цьому ж році він їх "визволяв", а в 1946 р. приїхав продовжувати свою роботу за це по наказу партії змушувано громадян Велико-Дидеркальської округи вибрати його в "депутати". Так і "вибрали".

БОРОХОВИЧ М.А. - родом з Подляшчини. Секретар Тернопільського обкому по районах, член більшовицької партії з 1929 р. Сталінський офіцер з званням полковника або й генерала. Він також попрацював чесно для Сталіна чи то й... народу? Не в 1929 р. пішов на зрадницьку роботу проти свого народу і поборював український визвольний рух в Подляшчині. Цю роботу продовжує до сьогодні. Більшовицькі банди знавці його зрадницьку душу доручали йому

нояві партійні і державні пости аж до секретаря обкому по кадрах. Бо в нього совість теж сталінська, що визнає засаду принцип: "Сталіну служити за всіма речами". Тернопільянин він повністю тільки в 1939 р. в "Юнорацтвах". За це був назначений в "депутати" в 1940 р., і за це ж назначили його "депутатом" в 1-й в 1947 р. по Бережанській окрузі. Оцей невис буде гальме продовжати свою роботу.

ДРУЖИНИ В.М. - родом з Донбаса. Другий секретар Тернопільського обкому, член більшовицької партії з 1926 р., сталінський офіцер, командир з "однакня сталінських партизанів", - таком нічого собі "народний депутат". Більшовицьким служив вірно і служить до сьогодні, за це і послужився різних постів і авання сталінського героя. Тернопільянину грабить він же, від 1940 року, виконувач пост секретаря обкому. Цю роботу продовжає сьогодні. Знаєть його і пам'ятають його добре громадяни Тернопільщини і виборці Скалатської округи, від якої призначено його "депутатом". До Скалату він також приїжджав балотуватись, як звичайно обіцявав і погромував, оточений чекістами. Виборці Скалатщини зрозуміли цей... "вибраник". Його...

ГОЛИ В.К. - родом з Чернігівщини. Завідуючий обласним відділом народів, член партії від 1929 р. Цей "депутат" довший славу обласну "п'ятьорку" партійних дуків. Треба ж було, щоб "народ вибрав" і когось з тазв. трудової інтелігенції, тому і назначено його, довголітнього учителя. Його прикрілено як "депутата" по Тевстенській окрузі. А "виборці" як звичайно "вибраник".

ЛУЦЕНКО Ф.Н. - родом з Чернігівської області. Член партії з 1921 р., офіцер-політрук, секретар Збаразького райкому КНБУ. Це сталінський грабильник районного розряду. Тернопільянині подвизається не від 1939 р., як секретар Солотвинівського району КНБУ, а від 1944 р. Луценка призначено першим секретарем Збаразького райкому КНБУ. Збаразький район його добре знає.

Він керував грабунком району і відумив з собою останні соки, за що і був відзначений орденом Вітчизняної війни в 1944 р. Нічого собі бізень чи то... офіцер Вітчизняної війни? Не і за це обласні казасі назначили свого районного собаку "депутатом", чи то кандидатом в депутати по Збаравській окрузі. Кущенкові не треба було балотуватися в Збаравчині, там він "балотується" вже кілька років, тому добре його знають виборці. То ж і "виборці".

ГОРОДНЯ О.Я. - родом з Київщини. Член більшовицької партії з 1939 р., прокурор Терешовлянського району. Городня не не мала часу: дуже розмахнувся у виконуванні більшовицької кміці. Вона вчила, трохи судила, на можливо тепер, ставши прокурором і "депутатом", доважоговою "вірність" сталінської кміці. За це, певно, получить ще більше від своїх казасів, але видно, що вона має виконувальні здібності, бо обласний прокурор, цей неф сталінських поліцаїв, знав когось назначувати прокурором по Терешовлянському районі. Обласні партійні посліпаки теж сподіються від неї багато і тому, призначили її "депутатом" по Терешовлянській окрузі.

ПЕТРИШКО Н.А. - родом з міста Малиніна /РІВНЬ/, учителька Чортківської середньої школи. Вона завідує списком сталінських "депутатів" у Тернопільській області. Вона є представницею "грушової інтелігенції", якими більшовицькі кміці мають протинародно робити і експлуататорство. Її призначено "депутатом" по Чортківській окрузі.

Стже для нас і для громадянам Тернопільщини, депутати по Тернопільській області назначено: п'ятнадцять чоловік. з яких: 12 чоловік партійними, 3 чоловік безпартійними. З них: 2. Родом з Тернопільщини - 5 осіб, 10 з других областей - 10 осіб.

3. Службовий пост:

всесоюзних і республіканських керівників	- 1 чол.
обласних керівників	- 6 "
/з них генералів і вищих офіцерів	- 5 "/.
районних керівників	- 4 "
керівників і учителів шкіл	- 2 "
голова сільради <i>калгоску</i>	- 1 "
сільська активістка	- 1 "

До 1. "Большевицька иліка вчас "виборів" кричить все про блок комуністів і безпартійних, щоб цим доказати, що весь народ, а не тільки партія обирає своїх представників, що безпартійні також мають своїх депутатів у радянському парламенті. Брехливість цього демократичного трюку большевиків бачимо з видих цифер. В Тернопільщині на п'ятнадцять депутатів з дванадцять партійних, членів ВКПб. Отже не безпартійні - представники народу, але партійна група депутатів рідкатиє про долю Тернопільщини. Тим більше, що ці т.зв. безпартійні не є організовані, і не мають цього права. Навіть як вони хотіли б вплинути на законодавство то цього не зможуть ще й тому, що їх всего од-на п'ять партійних депутатів. Отже це не представники народу і його оборонці, а назначені партією для маскировки "всенародності" Верховної Ради". Зрештою, їхня роль відома, їх навчають "аншодірувати" та й кричати "ура", "Хай живе" і "одногосно схвалювати" вказівки большевицької влади.

До 2. Депутат має обороняти інтереси виборців своєї округи, де представники трудящих округи, говорять большевиками. Чи так воно є в Тернопільщині?! - Ні, трічі ні! Десять депутатів від Тернопільщини не люди чужі громадянам Тернопільщини нічим не зв'язані з нею, проклані большевиками, щоб закріплять большевицьку окупаційну владу в Тернопільщині. Майже всі з них наживаються на хлібі і крові тернопільців, а ця п'ятка "наших земляків", вже поминаєм їхні морально

вартості, чи може обороняти інтереси Тернопільщини? Всім нам ясно, що також ні, бо це, по-перше, "всього тільки п'ять чоловік, отже одна третя "присланих", по-друге, це люди мало обізнані з Тернопільщиною, а головню з суспільно-громадянською роботою, по-третє, елемент вбільності вислужницький, якому більшовики не довіряють і тому він ніде на всякі пропозиції партійної верхівки, щоб дослужитись і потрапити до "передових".

Кольовь "послами" від Тернопільщини були польські пані, німецькі барони і всяка приїждка наводоч, але Австро-Угорщина і Польща, щоб докзати свій "демократизм", дозволяла українським партіям ставляти своїх кандидатів від місцевого населення, звичайно це були люди добре знані широким масам. Так було і в Тернопільщині.

Большевики в своїому "демократизмі" навіть не пішли аж так далеко. Вони прямо назначили десятку чужих тернопільцям людей, а від місцевого населення п'ятку своїх посілан. Чи будуть ці люди обороняти інтереси Тернопільщини? - Ніколи! Вони будуть закріпляти большевицьке панування в Тернопільщині подібно як це стаєть по всій Україні.

До С. депутат - це слуга народу, казав колись Сталін. Пригляньмося до цих "слуг" в Тернопільщині. Збо "хороші" слуги. Від цього служіння народові їм аж животи порозширало. Живуть собі не як прості люди, про яких навіть часом Сталін згадує, а прямо як буржуї /пробачте за контрреволюційний вислів/. В них не кіє зерні пнатні, а так, від тисячки починаючи, вгору. Одніається також, не так, як якийсь там "колхозник чи рабочий", а так, по-панськи /слово пан чомусь дуже люблять, - словом товариє вже так одкрите помітуєть/. Живуть не в робочих квартирах, селянських хатах /цих кілках, що може де живе хай пробачать - скоро дослужається кращик/, а більшість з них живе по головних улицах Тернополи і других міст,

там де конись жини, польські возводи, німецькі
кравцгауптмани і дйтери, а колзов дивно всяка
Австро-Угорська вина раса. Не згадуємо тут про
товариша /чи нах наха/ Мануїльського, який пев-
но танок, як вірний слуга Кремлянецької округи,
"харано устроївся" — було ж коли дослужитись.

Ми звичайно не проти цього, щоб народ і зо-
го депутати жили собі зажиточно. Ясно, що ні,
але сталося навпаки, слуги народу — депутати
живуть собі, як пані чи там хазяїн, а народ — ха-
зяїн, живе як слуга. Ні не в більшовицькій держа-
ві, де повинна бути манована соціална рівність.
Бо народ — цей хазяїн, — за висловом Бодневиків,
живе як шебрак і сьогодні він є слугою більше
видної класи з її депутатами. Бодневичка жін-
ка не пухне сьогодні з голоду, думає не про ку-
сок хліба, а про це, як краще устроїться на ро-
боті, одягнутись, де можна спокудануть і заро-
бити кільканацять тисячок. Одним словом "під-
вишує рівень побутового життя".

Сьогодні голодуєть, пухнуть з голоду, а то й
гнуться роб. тьки, колгоспники, службовці, селя-
ни, хоч працювали з меншим напруженням як уся
партийна бандя. Партиїці жерять, а ці сьогодні-
шні пролетарі більшовицької держави жерять
кусник хліба, сотні, а то й тисячі голодуючих
проходять нова палата цих сьогоднішніх дворян,
сталінських партиїців. Партиїці з погордою гля-
дять на цю "колхозну і рабочу сволоч", а якої
живуть та й глумливо називають цих мушдарів, аме-
риканцями — сталінський гумор, мо?!. Дійсно, пар-
тиїці можуть глумитись і бути спокійними за своє
життя, бо в руках партиї вся влада, все "народ-
не майно", яким вони розпорядкаються по своїм
партиїно-класовим планам. В ССРП сьогодні з два
класи. Клас експлуаторський — партиї більше-
ників; і клас експлуатований — маса робітників,
колгоспників, селян, службовців — ці "американ-
ці". Боротьба між цими обома класами розпо-
чалась і буде продовжатись аж до знищення експлу-
аторського класу більшовиків. Експлуатовані
в ССРП мають також вже своє "атомну бомбу" — ма-
ють ідею боротьби за повалення більшовицької

вліку, що вибухне і смете з лиця землі біль-
шевизьку вліку і її державу.
А пока вулицями міст і селами Тернопільщи-
ни ідуть промахи, а партійні дуки "устроють-
ся" із дванадцяти партійних депутатів від Тер-
нопільщини одинадцять з них "устроїлось" на ке-
рівні роботі в республіці, області і районі,
а цей дванадцятий гокова більшиди також живе
собі нічого.
Чи багато буде депутатів від цих голодую-
чих у Верховній Раді? Нєсно, що ні. Вони не то,
що не мають своїх депутатів, але не мають де
самі подітись. Хіба, що устроятся в шахтах,
на постройках, або як погоничі і візники пар-
тійних вельмож чи няньки їхніх дітей і дам.
Отже не слуги народу, а його кровопивці і
поневолевачі будуть депутатами до Верховної
Ради від Тернопільщини.
Нєсно: що ані міністр і член ЦК ВКПб Мануїль-
ський не буде цим слугою;
ані ність членів обласного керівництва не бу-
дуть дбати про добро селян і робітників Терно-
пільщини;
не зв'язані з народом і ті чотири районні
керівники, не слугать йому а граблять його;
а ці два представники учительства і два
представники села навіть якби хотіли то і так
нічого не вдіють.
Про долю Тернопільщини, про долю селян,
коопесників, службовців і інтелігенції вза-
галі, в нашій області рішатиме сталіновський
міністр мануїльський, обласні вожаки Гришко,
Борохович, Дружинін, Оран і обласний генерал-
чекіст Вулига. Ці депутати - верхушка облас-
ті і керівники районів - рішатимуть про нашу
долю.
Твердять більшовики, що вони построиць со-
ціялізм, що вже нема класів, а далше є класо-
ва різність. Цей факт заперечує в основі
провірка соціяльного забезпечення і соціяльно-
го становища депутатів по Тернопільській обла-
сті, із 15-ть чоловік і одинадцять з них це

керівники республіканського, обласного і районного керівництва. Коли порівняємо їхніні платні, їхні службові становища, їхню життєву стопу і соціальне забезпечення взагалі, з соціальним рівнем маси селян, робітників і службовців, то ясно, що порівняння вийде на користь них "слуг народу".

Тому не слуги народу, не депутати і представники громадян Тернопільщини, але оборонці інтересів партійної класи і представники класу нової сталінської буржуазії з ці депутати, законе, ухвалені і пропонувані ними, будуть стояти на сторожі більшовицької класи, класу сталінських дворян, нових панів.

Тепер про "ВИБОРИ" і підсумки:

Чи можливі вибори в ССР? - Ні!
 Кандидатів не вибирають, але їх назначає партія, - "керівне ядро" на основі статей 126 і 141 Конституції. Тому не вільно говорити про "вибори" в ССР, це чисто пропагандистський трюк більшовиків. Про це і самі вони часто пишуть, не прямо очевидно, але підкреслюють, що "громадяни як один голосувати будуть".
 Отже основне в більшовицьких виборах це голосування, як доказ "підтримки політики партії".

Як виглядало це голосування 9 лютого 1947 р. по Тернопільській області?

За газетою "Вільне життя" з 14.11.47 р. "по області в голосуванні взяли участь 99,99% виборців". А у тринадцятих виборчих округах "участь в голосуванні становить 100% виборців".
 На цю грубу і нахабну більшовицьку брехню, гадаю тільки 11 обласних авторів відповімо: Про мадян Тернопільщини в жодній області не взяли участі в голосуванні.

Войкот виборів проходив у патрістично-революційному піднесенні і спротиві мас. Мимо за-

лякування, масових побиттів і масового терору, які проводили більшовицькі гарнізони військ уряд, прикріплені представники жарт з району, уповноважені партійні, депутати і вся більшовицька партійна банда, населення до уря добровільно не пішло.

Якже досягнули більшовики 100%-ву участь? — По-більшовицьки, то значить обманом і насильством. А було це так: коли більшовики побачили, що до голосування майже ніхто не йде, уповноважені і кивд-єсти, начальники гарнізонів самі проголосували — вкинули цілі пакети виборчих бюлетенів до урн, позазначували по списках участь в голосуванні за всіх виборців і готово, а точніше це ні, бо треба було писати акт. і тому написали протокол про стопроцентову участь населення в голосуванні, а голов комісії змусили підписати ці протоколи. і діло скінчене. хоч більшовики не вірять в чудо — чудо сталося. Та про це виборче чудо знають прекрасно голови і члени виборчих комісій, а надівсе не один дядько, що підглядав, як кивд-єсти чудотворні "проголосували" нова клунями, набиваючи виборчі урни, бюлетенями.

Чи досягнули більшовики стопроцентову участь в голосуванні? Ні! Це помилка. "Участь" була видна, і тут були темни. Декуди досягнуто і більше як 100%, було 130% участі, 150% а може й більше. Про це, звичайно, більшовики не хвастаються. Діно, більшовицька скромність. Але в численних виборчих льоналах, чи навіть районах, треба було ці понад стопроцентові досягти чекістського голосування, надіждати, щоб начальство часом не гримало "за ронахвианову роботу". Віримо, що в цих тринадцятьох виборчих округах Тернопільщини, про які згадується, що голосування відбулося в 100%, досягнуто певно зависоку норму, а в інших округах чекісти не працювали за дозволеною нормою.

Оттак досягнули більшовики 100% участі в голосуванні по Тернопільській області.

На свідків наших дозвізів докидаємо все, несе-
 рвані Тернопільщини, всіх виборців, голосуюче-
 ння виборчих комісій. Вольнолюбивих надколовців
 не кличемо на свідків, бо вони мають праці "до-
 казати" їхнього "виборчого успіху".

Чи хотіли громадяни до виборчих урн в день
 голосування?

Так, колиж, а точніше їх добили, а деяких
 місцевостях Тернопільської області кимсь-коти
 під етиком як арештованих загнали населення, без
 різниці віку, до виборчих урн. Декого з
 них змушено кинути виборчі бюлетені, або кини-
 но в їх імені. Ходили також до виборчих урн вій-
 ська нинді, вся партійна братія, залягані служб
 бовці, сексоті і доносники і... Більш ніхто.
 Ага, були б забули. В деяких місцевостях з вели-
 кого патріотизму проголосували навіть /ура! ура!
 старикі, які померли вже кілька років тому. По-
 вважало, повинні тільки в наші славні сталін-
 ські спосі.

А чи сталося? Думаєте, що на землях партії
 шалі воєня, старикі просвіщені з деякого сну,
 розбирали докупи свої кости, відкрутили знос і
 в прикус "за Сталина, вперед" немали на око
 землі аж хресті полетіли, потому, використавши
 "Вісник життя" як курительну суміш, закурили
 накерки і марнули "парадним" до виборчих урн. Тут
 проголосували за мертвих Данила, Калініна і Ев-
 вих Сталіна, Хрушова, Буцунгу і др...., а потому
 пішли на народне гуляння, де здорово беквали са-
 могоноу, німлі тоснака. Приїзди народного гу-
 ляння стариків відвезли в прапором зноса за їх
 владбіше влати нових виборів. Думаєте, що так
 було? Ні! Не трохи не так, а прямо при складан-
 ні списків втягнуто також і померлих, коли в
 чекісті почали голосувати кої "проголосували"
 за померлих стариків. От так померлі навіть діди,
 які в своєму житті не ходили моє ніколи голо-
 сувати, попали в сталінські виборці.

На наших обчисленнях дійсно брали участь в
 голосуванні і були змушені проголосувати, вже
 разом з голодуючими со східних областей / і на-
 віть цими мертвими виборцями / около 15% управ-

...них до голосування / нічого собі "успіх" /
...наслідки / ... /

... Чому населення Тернопільщини не пішло до
голосування?

1. Більшовицька влада в Україні верою і
чужа українському народові.
2. Сталінська Верховна Рада, це орган по-
невелення і експлуатації українського народу.
3. Сталінські депутати до Верховної Ради
це представники більшовицької влади і класу
більшовицьких дворян та їх виколупників.
4. Український народ веде боротьбу з боль-
шовизмом, тому - громадяни України і Терно-
пільської області не взяли участі в голосуван-
ні 9 лютого 1947 р.

... Повторяємо громадяни Тернопільщини ка-
... національно-революційним успіхом. Поста-
... тернопільців доказує, який всенародний
... стала протибільшовицька боротьба українсько-
... го народу. Бойкот більшовицьких "виборів" в
... 1946 і 1947 рр. тільки доказує, що ця бороть-
... ба не припиняється, а надієся ця боротьба в
... успішна, тому, що вона є масова, всенародна.
... цієї боротьби не вільно припинявати, тре-
... та повернувати, втягати до неї, всі її поневоле-
... них і експлуатованих більшовицьким класом.
... вести її треба все і всіми, на всіх відтин-
... ках національного, господарського, політич-
... ного, громадянського і культурного життя.
... вона не сміє припиняється аж до повалення
... більшовицької держави і зникнення більшовиць-
... кой влади. Народ в трудячі СРСР зможе са-
... жити вільно, без над'явного і соціального
... поневолення, тільки у своїх національних дер-
... жавках без диктатури партійної влади.

... ГЕТЬ БОЛЬШОВИЦЬКО-СТАЛІНСЬКУ ВЛАДУ!

... ЗА НАШЕ НАЦІОНАЛЬНО-ВІЗВОЛЬНЕ РЕВОЛЮЦІЙНЕ

... НАРОДІВ ССРС!

11

ІАІ ЛЕВЕ АНТИБОЛШЕВІЩЬКА ВЛОН НАРОДІВ І
ХАІ ЛЕВЕ УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬ-
НА РЕВОЛЮЦІЯ І

Березень 1947 р.

Іван Зір

/кореспондент "Ідеї і Чини"/

12

ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ НАПИС СПРАВИ № _____

У справі (розділі опису, закінченому описі) підшито і пронумеровано 12 аркушів;

у тому числі літерні номери (дванадцять)

пропущені номери _____

+ аркушів внутрішнього опису _____

аркуш № 12 - чистий

Особливості фізичного стану та формування справи	Номери аркушів
1	2

Спеціаліст
Посада _____
21 червня 2018 року _____
(підпис)

Т. Тардамана
(ініціали (ініціал імені), прізвище)